

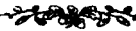
ספר
זבחי רצון

כולל

כל דיני שחיטות ובדיקת הר'אה עם תוספות שאר דינים השייכים לשו"ב
אשר לקמתי ואספתי מרבתי גדולי הפוסקים ראשונים ואחרונים ומשו"ת חדשים וגם ישנים

שרגא פייכש בר"מ סג"ל פרענקעל

בעהמ"ח ספר בגדי שרד. ציון לדרש. לקושי המשנה. חי עולם.

הספר הזה נדפס ארבעה פעמים בהסכמות גאוני אשכנז ופולין ועמה נדפס פעם חמישית
בהוספות רבות ומיקונים.

ע"י חתן המחבר. המו"ם **אדרין פויסט** בקראקא

קראקא

ברפום של מו"ה שאול חנניה דייטשער נ"י. — שנה תרס"ה לפ"ק.

SIWCHE ROZEN

Verlag von A. Faust, Buchhandlung in Krakau.

Druck von S. L. Deutscher in Podgórze.

הקדמת המחבר

רצונו הלו ויאמר טוב יהודות לך על רב טובו אשר גמל אחנו להבדיל אותנו מכל העמים להיות מזוינים לו לשמו יתברך ליהויתו עם סגולתו וזונו על קדושת הזבח לעבות ענה והכן כפי ההלכות המסורות לנו איש מפי איש עד מרע"ה מסיני ואחר מלכל בשר כי חסוה נפשו לכלול. ויזהר בלשון רבו כמו רבו ההלכות בנידון הזה ונתחדשו בזה דברים רבים מרבותיו הקדומים שכל דור כפי השלמות המבוקשת אשר באו לפניהם ויארצו הדברים ושתפנה השאלות על רחמי שם התלמוד ואחריהם כל ישרי לב רבותיו האחרונים העמיקו דבריהם וירחיבו לשון בהלכות האלו עד כי חוברו בזה ספרים רבים ויהיו כמעין נובע מקור חמה ודעת ובעים באו מדבריהם כפולחן רחם עלום ועמוק עד אשר יבכר גם על גדולי ישראל לבא עד תפניתם והף כי ילוצחי זבת. אז יולחט קמו רכים מרבותיו האחרונים ועשו קלורים בהלכות אלו ולא העמיקו מהם"ם ושיעור האשמושים וזאת ההלכה שפסקה על שום ונפולו ומו"מ. אמנם הקלורים האלה אינם מספיקים בזרות האלו כאשר שמאלו עוד פתח מתחדשו בזה עוד ספרים הרבה כמו השמלה חדשה עם התבואות שור והפז"ק והפרי מגדים והראש אפרים עם צבת אפרים ולבשו שרר ומאורת עינים ועוד כזה שו"ת ועוד לא נמלא מדבריהם בהקלורים אשר לפנינו. לכן באתי אנכי השער לבית לוי ומלאתי את ידי לעשות קילור מכל הדברים להיות כל הידעים ערובים ושמורים בידי יחד בקילור מופלג כל דבר על מקומו הראוי. ואם כי כבר קדמני בזה בעה"ש אהל יתקן עכ"ו מלאתי עוד מקום להתגדר במלאכתי הזאת. כי ראיתי שלא העמיק כמה דינים מהש"ע וביחוד דברי האחרונים הג"ל. גם כי ברוב הדברים לא הראה מקום מולא הדין. ועוד זאת שכלל בו שגיאות רבות ובכמה חומות בלוי דבריו שמומים וחתומים מבלי הדין. ועל כל אלה היתקיים רחמי נשגח אל המלאכה ולעבדה כאשר ירווינו השמים ונתתי עיני בעה"ה לתקן כל דבר על דל היוהר טוב והוספתי עוד כמה דינים ממקומות המפורסות בש"ע השייכים לעניינים האלה. גם העזרתי בכל סימן וסימן דיני הר"ל המסתעפים ממנו לכל יבכר על המעיון אשר כ"ו לא נמלא עוד בספר. ואחרית דבר כוונתי ליישב דברי וקני בעל זבח שמואל במשע המקומות אשר דבריו נרחסו כמו זרים. ואיני בזה היללה כמתהלל במשע ומנה מעשה וזלתי אף הגני כנגס הרכיב ע"ג ענק אשר יוכל להביט ויחר מן הענק וכמו שהתלל בזה הרמב"ן בהקדמת מחותניו עם המאור ז"ל. וכבר יש לי די התגללות על מפעלי ז"ל כמה אהלה כי חבורי הוא רק מולכה ולא חמה כי לא הדמתי בו המזיה (ומה שדמתי בו הלא מלצר הוא) אף אני מעמיק ומקלר דברי מי שקדמוני וכמו שהתלל בזה הגאון בעל מו"ט בהקדמה לש" דברי חזקוני. אמנם אחת הוא אמרתי להתלל בזה לכל יחסדני הרואה ספרי זה לאמר מי שמך לאיש לברות ולהביר דבר מחייך דבר על זאת חשב לבס סתובה לנחת. האחה כבר שמו עיניהם על ספרי זה הרבנים הגדולים אשר הסכימו עמרי. וזאת שנית כי לא עשיתי ספר שיסמוך מי עלי בהוראה כי מי אנכי (ומסאג' הדך כמכרעתי לא בעינא) אף כל מגמתי בחבורי הוא שיהיה לפני פחותי ערך כמוני לחזור בו הדינים. והבאתי קילור הדברים בפנים ובמקום שיש דיעות מחלוקת שמחתי לרוב כדעת המחמיר ורק בחמידים הגנתי גם דעת המקלילי למען לא נחלטי זה לאינוי בשעת הדחק או הפס"ק רק נעשה ש"ה. וקראתי שם כולל למחברת הזאת וזכרתי רצוני ע"ש הנשוא. ועשה יסדר וה' לפני רמב"ם האחד יקרא בשם המידים אשר בו הבאתי הדברים אשר המה שיעקבים ונלכסו תמיד. והחלק השני בלוי ושמו נאלו בו מוספים אשר בו הבאתי דברים אשר אינם שכיחים כ"כ להמלא אחיה פירושים וביאורים דברים הפוסקים. גם כוונתי כסם הזה להזכיר שמי וסם חבתי כרמו כי שם הכולל אשר צדו הוא גנימטריא שמי הקודם ושם זכני המנוח ז"ל שרגא בן מהרורה במ"ק. ושמות הפי"טס המידים מוספים גם גנימטריא שמי הכינוי ושם אחי שח"י פייבוש בן הענריל במ"ק וגם ים חמידים עולה למספר שמי שרגא במ"ל. ומעתה אלוך ד' אשף עמי ואשפוקו ד' נפשי בשלתי לגנין שיהיו דברי אלה לרצון לגנין שיימלאו חן בעיני כל רוחו ומחיר עיני יומרוחיקי וזוהי להסחוקם בחירות קטוב מהרה להקריב לגנין וזמיר רצון חמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. והגני מנכר אחסך אויבי קהלתנו אשר נמלטה עלי רק טוב יז' ד' את הברכה של יגון ואלהים בכל משלה ידכס. גם חנודך מנחם אשתי הלנועה מ' שויבא תבוא' גת כה' אליעזר ליפסאן עם הילדים אשר נתן לי אלהים ממנה תחריבו ימיכם ושנתיחכם בניעמיה. כלו פתלה נחיה וחלל אישים העומד לשרת על הכות פה ק"ק קלעטאשין עש"ק א' ד"ח אדר ראשון שנה ששה ויבחרו ויבחרו צדק לפ"ק. שרגא פייבוש בר"ם סג"ל פרענקעל.

לוח הסימנים

סימן א	פתיחה להלכות שמיטה.	סימן טז	זאתו ואת כנו.
ב	שמיטה מן הנוטל.	יז	השוחט משוכנת.
ג	שיעור השמיטה ושמיטת וורידיו.	יח	זרכת השמיטה.
ד	שמיטה ומתן כעור או חלם נולות ויולא דס.	יט	ויסו הדס.
ה	דרכה.	כ	ונתחה לה' בדיקה.
ו	חלה.	כא	יוסר.
ז	הגרמה.	כב	יזיר ופילול.
ח	עיקר.	כג	וילף.
ט	בדיקה הסימנים.	כד	נקובה.
י	בדיקה הסכין ופנימיותו.	כה	מרבץ.
יא	יתר דיני סכין.	כו	נקבו שמונות ומחט ועלם כריאה.
יב	בלויה זמני מקום שומטין.	כז	פסכה כקיתון נמקוה ומסוין.
יג	שמיטה שו"ט.	כח	עוסב אופתה יבש למק.
יד	שמיטה שו"ט.	כט	בישה וטנרא.
טו	עלה לשחוט עד יום ח' ללידה.	ל	ב' בעות וטנרות ומורסות דממינו וק"ו נרליח ככבד דיני ניקור.

אודרה, וכות הספר הזה ניהו לי בהנהגה מאת כבוד חורגני הרב המחבר ז"ל. ואורש בה זה שלא ידפיס שום איש הספר הזה בלי רשותי הן בכרייה וזון בפרינה אחרת. קראא מ"ו אדר ראשון הרס"ה. אהרן פויסמ.

בכרכל והסכינוו אליהם הכרעו והשפיד בנמי מיל והתנש בנמי
 ומיל לוח י"ז בספיקו. ובחסימ שם מלך' ג' גם סעודה מטה.
 ואם נמלא עג הסכרה נקב בפנים (או צער שרופא גרוד) חמי
 נשאר הצער שגלו החילון גריל ערפס. ואף דריל' דהנקב צה
 נחמת מולי (עיי' ט"ו וש"ך פי
 י"א ספיקו) מייח כיון דרעק
 פניו ונקב נחנח י"ל שטלס
 שומע גם כמילין (צדק עיבק)
 וזעי' או ש"ך גם נחמת מולי סגרת הכרעו: הי"ל. ועיין דשני
 שאלה פס. ואם נמלא בפנים שומות כמו מינוטיות וזה נראה
 החמלה פי הנקב כמו שגיל דנראה שנקבה ומזהר לאחוריה
 כדרי חל"ז הי"ל. ונחמנדל להסדוף חפלו: חלק סקד מלה"כ.
 ואפילו לנקרת הכרע' הי"ל. והיינו על פי שיטת הפוסקים
 הדיאל הש"ך פי מ"ח סק' י"ט נחמת חמרה ככרם כיון דמ'
 אם חילת דרעק וענב"ל: פי המזר הנחמת לאחוריה מנוילת
 בלא נמלא חמרה ספדי ים למת להדיח כמו ברושט דלא
 עיב חזין דמרה לאחוריה. ואף והשפיד שם מנשיר צה כנר

חלק עליו הליש' בקונטרס טרפות העלמות פי ט"ו סק'ה.
 ועדיין ליע ועיין פ"ח סק'י מ"ו. ואם לא נסדק מלה"כ ואיע
 סנואלא ומת נחלל המסמס או צדיהי כער בלא בדיקה אצל אם
 נמלאת חמרה או ים חילוק צדיהי"כ רק לא נמלא קי"ד או
 חלרה נחנח כער צדיהי"כ יקב
 ונל' ח' אצל נחמקס דגם יקב
 ונל' ח' אצל טרפס (דמינו על די
 ממת אצל עיי מולי גם נחמקס
 כער יקב ונל' ח') צעי שלח יהיה קי"ד חפילו מנפסיס אם
 לא נחמקסיו דלו שזה לרין צדיה"כ. ואם חיל' לנרוק עוד כנון
 ככנר נונלל וסודח דים לתלות שעל ידי זה סלך הקי"ד או אם
 נאנר כער גם נן צהמקסיו. ואם ענדה חמקט מענלע חפילו
 לא נמלא קי"ד או חלרה ערפס ולא חליק סענשה לחקר שימס
 עיין ש"ך שם סקיל' דמירי בהסמסיו ובשפמד וסמיה לחקרים
 ובחמל הניח צל"ע: (י"ד) אם וכי. שיע סקוף טי' נסם נח"ו.
 ואפילו כולה עוונה סמיה דמישקט שמה נקבס ח' חלדנים
 ספמינים (טי' וש"ך פס):

דיני ניקוד חלק הפנים מהרב בעל הגמור עם כמה הוספות מא"ו בוש ומאחרונים וקצת דיני הרהת הכשר.

הראש מחתה ונוילת ומנו הוחת וענידי הקרוס שעליו
 ואחר כך וענידי הקרוס שחתה הוחת הרקוב צנלס
 (ואמריס עמור דין עיין מולין דף ל"ב ובספיקו: שם ובידי' פי
 ס'ם ספיקו) וטעל המילין ומתקד כסכין ונל' הלשון ונוילת
 גיד' או ומתקד מל' ג' ומנוילת גיד' או ומתקד תחת שורט הלשון
 ומנוילת מנת מוט של ד'. ויורד ונשם לנרנר: לניקוב שמיטה
 ומנוילת משם פי גידין מל' או סמוך לצער וי' גידין מל' זה
 סמוך לצער. וי"א שגיל' להסיר גם החוטין שאחרי יוילת. ויש
 טענין לצער העלמות שגלשון הקחלים טרפס צדיהי"ל. גם
 מחמירין להסירין לגריל. ומתוכין לחת הצער שחתה שורט הלשון
 סקקס חת פי הגרית השמישה ים לחמירי לקפ' או לחתוך זו
 לימות ורייין. או ונשם טעל זו דלש ואין חדק יולא ונשם על
 ידי ונליחה. גם לרין לחתוך הגריתס ורופט ל"ל ארכן מנחוס דס
 סקקס נחמן: בית השמישה ים לחמירי לקפ' או לחתוך זו
 קוסט מליחה חולל ונלרר עליו חדס צנעת שמיטה (דמי"א פי
 ס'ו צסם העדוק ור"כ. ועיי' נח"ו סק' צ"ב): החוות מותך לשנים
 ומנוילת מכל זו של חלק המוח צ' גידין וכן ונלוחו צער החודס
 הסמוך להסין ומל' זו פי חוטין שאחמין מלקה המזה ועד לקזה
 וטעל להסין ומתקן פי הכתף האגוף: הבחף הקי"ד צוג מוחך
 צ' צ' צ' צ' ומנוילת גיד' ענ' ולכן ומולין הסכין ומתקד חדוע על
 קטמיו עד שחמוך ונוילת כל הגיד החודס משפז סכתף הסמוך
 לשדרי עד קלת חדוע. ולרין לשקוע עני"ה יפ' עד שיעקוד
 לחור חודס החוטין הנמשכים ממנו ועניקין. ופ' עד לשקוע
 סכין צנעת סכתף סמוך לשדרי ועיקר טרפס גיד' זה שזכר
 לענלת סכתף שטרפס שלו. ומנוילת מל' סכתף ונלעלה מוט אחר
 וטעל חדוע ומתקד זו ומנוילת מנת גיד אחר נמנחה כדמת חדוע
 ומתקד מל' חדוע ומנוילת משם גיד אחר סמוך לעלס חיד.
 וכן יע' לקח מן סכתף טרפס סכין דרעזו ממוס ונוילת:
 הדבסלים הנקדס פלחנקטן מולק כל ספתן מתי' שסנענע עני"ה
 לעין סתלב צנעת חולללת לחון צנערו סם. ואחר כך מחמיל
 ומקוס סיסם מתי' שמוילתן ומחמול וקולק הקי"ד שעל סכתף.
 וכל שגנר עמו דרעיט כל סתלב ספתמיה אסור. וכן לרין לחתוך
 הצער חלני הסמוך לשפת סכתף. ומסנין לנרר: ס' סתלב ספתמיה:
 הצלעלות. אחר שסלףין הקרוס עלל סכתף יסוף לחשי החוטין

שככל. וכן ג' ציינין וז' צשמל. ח' ציינין ומתחלקין לז' ג'.
 והז' צשמל מתחלקין לז' ג'. ורלש חמדר ממונר לשדרי ונשם
 הסלפין נדקיס ממת סמיה צלחש' סללעח ומוחך סמוך ומתק
 לללעח וטעל רלש גידין צירו ומתקד ונמסין מליחילין נחיון
 מניס אצל כנוקן לרין נלשש חפמי"ן. ומייח טענין לקב' ג'
 לללעח ככל כל החולל והנרר נמכר לכל ואין סכל צרעיס פי עיין
 לשנאל. גם לרין לחתוך רלשי העלמות משני קלות סכתף
 ההולכים נקמטיות ללד חמזה וסמה כריס ולנניס. כי סמיה מנשכ
 חמרי"ס: ומאוד חולר לרין צדיה' צעט שמוחלקין ספתמיה לז'
 שימחכו צשוה על הלע' ג' ונשם. כי הצער שגין ללע' י"א ללע
 פי ש"ך להק' חמרי"ס ולרין ניקוד ממקד מומחה (ועיין ש"ך
 פי ס'ו סק' י' ג'סם ס'ו ולסמ"ס שם ונר"ב פי ל"א ובספיקו
 מנתו צעל סינת גידין ובחמ"ס כלל כ"ס פי ג' וסמ"ס מוס ססר
 ספדע סמ"ס): גם לרין לזיהר כסחתוך חלק ספמיס שלח יסחתוך
 למטה ומסנרד כי כל שלמטה ומסנרד ש"ך לחלק חמרי"ס:
 הרגלים. מוחך רלשי העלפס כדו שינאל חדס ומתקן החוטין שגין
 העלפס סקקין גיילטן סוף. ואמריס ממוס ונוילת (דמי"א פי ס'ג):
 חל"ב. מוחך סעוקן וסגלפין ומסעס כי דמ"י צסם סרוקמ
 שיש צסם חוטין וסלע' חדס עיי' ס פי ס'ה. וזעי' על"ש' למת
 יסלפין חדי' כיון דמתקן צהן ספיר דמיי. ובדמי"א פי עיי' כי דלשו
 רק מומדל צנלעח ועיי' שג"ך צסם סרקמיט חיל' ונענרד כי
 הגרית סח' ורונתה סלל לכן מתקין סם חמוד סלל וכן וס'ו
 ומלחם חת ערלת לנכסם עיי' ונר"ב פי צמחי: דרימיה מוכי חודיה
 ועיין לעיל ד' בדיקות פי ג' צמוספס חות ח' גם נמנו לקיוד
 הדיחה ולפתוח הקיטוקטס הגרולות סמ' ונדיענר כער (שעי' ש"ך
 שם) ומתקין פי ט"ז פי כ"ס סק' י"א: חצר הדבר. לרין לקלעו מוחך
 לפי סתלבו סכתף חת סקקד סוכב עליו אצל מנפסיס ללד חדיחה
 חיל קליפה ומייח ספתמיה לקלוף עני' סלדריס ללח ליחי למסעי.
 ואם מניחין פי קלת ומסנרד סמ' סקלפסיה לז' זה צנלד ופי ח'ה
 וסחתר על הכנר יסרינה: הדבר. לרין לחתוך סגייין וסקעקטת
 וסתלב מתקוס ספתמיה חלמין זו (וחס' חל"ב' לנכק קרוס סכנר
 כמו שמתקין סמיה ספתמיה סתלב סעל סקקד כער צמל' פי ג'
 דמי"א וסמ"ס דממנה חמוטיס צייני' וסם ס'ו יודעיס ספתמ'ס)
 וכן לרין לחתוך כל סתלב סדוק צמולע סכנר סקקין ווימנין

דיני ניקור מגיער העימור עם כמה הוספות

הסבין שמקדין זו לדין טיילה כמו הסבין של שמיטה. מין לעיל בה שמיטה סיי ייא צמוקסים אוח זי: יש לקבד העשן חוד גי ימים מן החלב שלא יחקפה ונדיענד מנקרו אחיכ וערי. כיכ הרמיא שס סעיף ייא. וריל דערי לללי דוקא כמבואר בש"ע סיי סייט וכיכ הלגוש והנחיי בשס חייא וליע בש"ך סיי סייט ססקיי. כהנ צחרים לכהחלה אין לשרוח בער חוד גי ימים כיי להשחרות עוד גיי וכי עליו הש"ך שס סייק ייג מדהשמיט דין אז נהגיה משמע דסיל דמוחר וכמהנב קיי קראקא נוסק לן להלכה אין צחנאי שישרה אוחו היענ כמו שעה או שחיים ונדיענד אפי לא שרלו רק נעט ושהה אוחו גיי שרי ואפי בהעברת מים צעלמח די אס הוא מטרק מגידי הדס חלב בלא בקרו לדין עכיים שחיים חלי שעה כמבואר בש"ך שס. אומנס צחשו מינ מחיר על ידי הענ דה צעלמח אף בלא נקרו מחוטי הדס. הובלו דבריו בשמיר וחריד שס ועיין לעיל בה שמיטה סיי ייג צמוקסים אוח אי כי הרמיא שסי סיי סעיף ייא בשר שמלא קרח וכסוד אין מועיל זו שרייה רק יפשיטו חתלה צכלי שגי צמים שפין היד קולרה זו ועייש עוד מזה:

כי אז מן חלב הכליות: המורלי. לדין לקלוק הקרוס מיי לדיס וטבל ראש הגיד שנתוכה ומוסך אוחו ונחשכין עמו גי נדיין כמו יע וחסוד משום חלב ולדין לחסע אחריהו ועיין שיע סיי סיי סעיף ייא. כי צחשו דבר שמואל לדין ליהרד לבקי הטחול סמוך להאולאה משענן כיי שיהיה נקל למשוך הגי מוטיץ כחמד כי אז עדיין למה היא וכיכ צעהיג סיי שניע (ועייש זזס אף שאיל לחסע ייע) ואס לא נקרה מיד ישרה אוחה צמיי: וסיי גיי נקל למשוך. וכעין שכי הרמיא שס סעיף ייג. עמול של כנס המוטג שלא לחללה: המוסס וביה"ב וברס לדין לקלוק החלב שעליהן: דיקן לדין לקלוק החלב שעליהן צחורך אמה ממקום יליחתו מחקבה. ונחגו צמדיטה חלו להסיר הקרוס בעל כל הרקן צמדח דכנחא של עגל (ועיין ברמיא שס סעיף טיו העעס) ומקירין המוטיץ שהס צחוד שווען הרקן כמו גיה עכניש שצונצין אז צא: כרישחא הקרח אפטעדרחם לדין לקלוק הקרוס והחשו על חלב שעליו וגס חוט של דס המושך מןלה חל קלה ומחשכין קלה האחרון שמשס הרעי יולא משום מילאוס:

